

въ Браила: на това събрание присъствуваха представители отъ Галацъ, г. Рафаилъ, отъ Болградъ г. Атанасовъ, помощникъ на Болградския прикарий, отъ Кишиневъ г. П. Календжиевъ, отъ Одеса г. Пановъ, отъ Турно — азъ; отъ другитѣ градища приехме писма и телеграми, че оставатъ съгласни съ нашите решения. На това събрание, като видяхме че нѣма способни хора въ Браила за да управляватъ народните работи, решихме за сега да се не съставя централенъ комитетъ, но всѣки градъ да въоржжи по единъ войвода съ нѣколко способни хора и да ги изпроводи отсреща; тѣ нашиятѣ градъ съ Александрия прие да въоржжи васъ, Болградъ—Филипа, Галацъ и Браила — Никола Хайнченина и Попа, Кишиневъ и Одеса — тамошните хъшове. Затова, ако има нѣкоя надежда отъ Сърбия добре, ако ли не, не трѣбва да се лъжемъ, но елате тукъ, за да ви намѣримъ срѣдства и съ двама или трима дори да преминете отсреща. Другитѣ за подиръ великденъ се готвятъ да преминатъ и въ май да захванатъ жетвата.

Тсва друго писмо, което ви го притварямъ тукъ, ще го имате за улеснение, когато искате да излѣзвите предъ нѣкого, да се наречете, че ужъ отивате да имъ съобщите нѣщо тайно и да можете да се научите какво мислятъ тѣ за насъ. Отъ днесъ за напредъ ще да туреми Сапунова да ви съобщава истината, а азъ ще да ви пиша само такива писма, които ще имате като срѣдство за да разпитвате какво работятъ тѣ.

Ако приематъ условията, които ви пиша въ другото писмо за четата — добре, ако ли не — тогава нѣма да проводимъ нито единъ човѣкъ въ Сърбия и вие трѣбва да дойдете най-късно до свършването на този месецъ.

Адресътъ, който ви бележа въ другото писмо, по него ще ми пращате писмата и ще се подписвамъ Пателени, защото тукашното правителство ни преследва. Съобщете какъ отиватъ тамъ работитѣ.

Поздравлявамъ Ви вашъ приятель
П. Мишайковъ“

Както е ясно отъ съдѣржанието на горното писмо, къмъ него е било приложено второ съ означената цель. Това второ писмо, сѫщо запазено въ А. Н. Б. 8970, съдѣржа два листа, написани сѫ три страници, но горната половина отъ първия листъ е скъсана и липсва. Въ началото на втората страница (липсваща) сѫ били изложени условията, при които нашата емиграция въ Ромъния е смятала, че може да работи съ Сърбия.